

Monologen

Marie Grubbe er en adelskvinde fra 1643, som satte sit aftryk på Danmarkshistorien gennem sin stærke karakter og seksuelle frigjorthed, der til sidst resulterede i et drastisk klassefald fra adelsfrøken til færgeljekone.

I anledning af 300-året for Grubbes død, skriver den Viborglokale dramatiker Amalie Olesen en monolog, der gennem et moderne blik bearbejder den udødelige, lokale heltindehistorie. Forestillingen iscenesættes af Anna Schulin-Zeuthen på Tjele Gods, Grubbes barndomshjem. Camilla Bendix portrætterer Grubbe i musikalsk dialog med cellist Johanne Andersson og Bachs cellosymfonier, der blev skrevet i årene omkring Grubbes død. Scenerummet udgøres i al sin simpelhed af Clement Irbils lysinstallationer og den gamle sal med vægmalerier fra Grubbes tid.

Marie Grubbe

Grubbe er blevet portrætteret i litteraturen et utal af gange. I forsvarstale for patriarkatet som eksempel på, hvor galt det kan gå en kvinde, når hun tænker og handler selv, og som heltinde i kvindekamp og klassekamp, alt afhængig af hvad samtiden havde brug for.

Vi har ingen ambitioner om at gengive Grubbe korrekt, men at bruge hende til at fortælle den historie, som vi tror, at samtiden har brug for netop nu. Med heltestatus kommer et stort pres, et pres vi ønsker at løfte fra hende. Vi ønsker at give hende lov til *ikke* at være en helt. Vi ønsker at arbejde med en Grubbe, der får lov til også at angre de valg, der gav hende friheden.

Den stærke kvinde, der kæmper for retten til at være sig selv, vil altid være interessant. Men vi vil komme et lag dybere ned og arbejde med dette scenarie: Hvad nu hvis det ikke udelukkende bragte hende lykke at være blevet frigjort?

Vores Grubbe kender til både resten af verdenshistorien, og de måder hvorpå hendes egen historie er blevet gengivet. Hun nyder at sole sig, både i sin status som syndebug, klassekamps helt og kvindefrigørelses forkæmper. Dog kan hun ikke skjule sin længsel efter livet som adelig. Hvis selv Grubbe, der har taget kampen og oplevet klassefaldet, stadig ikke kan sige sig fri af denne længsel, hvor placerer det så os?

Lancering

Forestillingen opføres seks-otte gange over to weekender på Tjele Gods med premiere 7. december. Vi ønsker at arbejde med to producenter, en i Viborg og en i København, således at vi får flest muligt interesseret lokalt, men også åbner projektet op mod hovedstaden, i håb om at tiltrække et mindre, litterært publikum til Tjele Gods. Amalie Olesen fortæller om processen og læser op fra monologen ved et pop-up arrangement på Viborg Bibliotek i november.

I 2019 ønsker vi at forestillingen skal turnere, således at vi, også udenfor lokalområdet, skaber opmærksomhed omkring den spændende historie, der knytter sig til Viborg.

Projektet bliver til med støtte fra Viborg Kommunes Kultur- og Fritidsudvalg, Knud Højgaards Fond og A.P. Møller Fonden. Selve den kunstneriske produktion kan finansieres med de nuværende midler. Vi ansøger Kultur- og Fritidsudvalget om yderligere 25.000 kroner, så det bliver muligt at lancere forestillingen.